

meget større åbenhed. Der kan jo være en ganske betydelig spændvidde, som jeg synes der er grundlag for at få belyst, også i udvalgsarbejdet.

Men jeg vil godt sige omkring ATP, og det er også en kommentar til det, hr. Aage Frandsen var inde på, at jeg synes faktisk, det er værd at anerkende ATP's ledelse og direktionens ønske om at informere befolkningen og dermed også lønmodtagerne så godt som muligt. Jeg kan ikke lige komme i tanke om andre større institutioner og administrative led, der så hyppigt og så pædagogisk informerer via husstandsomdelinger om, hvad det egentlig er, der foregår af overvejelser i ATP. Det synes jeg faktisk der er grund til at anerkende.

Dermed vil jeg også sige, at ATP, der er styret af arbejdsmarkedets parter, gør det ganske godt. Det er en veldrevet virksomhed med høje forrentninger og dermed også bedre ATP-bidrag i forhold til pensionisterne, som jo under alle omstændigheder må have en interesse i, at deres penge forrentes på en fornuftig måde, for så får man faktisk mere ud af det, når man bliver pensionist. Så det tror jeg sådan set pensionisterne alt andet lige er taknemmelige for. Så jeg mener sådan set, at det er en af de virksomheder, som gør det ganske fornuftigt.

Men der er i hvert fald noget, der tyder på, at vi skal lidt tættere ind på, hvad definitionerne er i dette her. Jeg er enig i – det kan jeg jo lige så godt sige åbenhjertigt – de forventninger, som SF og formentlig også Enhedslisten og Det Radikale Venstre havde, da denne diskussion startede for efterhånden et par år siden, da der blev igangsat et udredningsarbejde i Økonomiministeriets regi. De forventninger – det er klart – er ikke indfriet med dette her forslag. Og spørgsmålet er, om de kan indfries, medmindre man åbner op for direkte valg til ATP's bestyrelse som en selvstændig valgprocedure, der kører sideløbende med et folketingsvalg, et kommunevalg, et menighedsråd, eller hvad ved jeg.

Jeg mener at kunne huske, at SF's holdning var, at det skulle være, hvis jeg ikke tager helt fejl, et direkte, selvstændigt valg til administration af pensionspengene. Og her vil jeg godt sige som en personlig betragtning, at det synes jeg måske er lige vidtgående nok. Det, der er meningen med en offentlig repræsentant, er, at der skal være åbenhed. Og den offentlige repræsentant skal jo have en fornemmelse af, hvordan den folkelige stemning er omkring de investeringer og den administration, som ATP udøver i øjeblikket.

Men som sagt ser jeg frem til – kan jeg forstå – et meget dynamisk udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

I forbindelse med spørgsmålet om ligestilling mellem forskellige arbejdsgivere vil jeg gøre opmærksom på, at når regeringen taler om ligestilling af svage grupper, f.eks. de unge arbejdsløse, hvor man vil ligestille dem, der er i a-kasse, med dem, der er på bistandshjælp, så betyder ligestilling for regeringen, at de, der er på bistand, skal have den samme forringelse som den, der sidste år blev gennemført for a-kassemedlemmerne, altså en ligestilling nedad – det har vi heldigvis fået pillet ud under finanslovforhandlingerne – mens ligestilling, når det drejer sig om erhvervslivet, hvor nogle velstillede erhvervsledere har det lidt dårligere end andre, altid betyder, at de, der har mindst, skal have mere.

Derfor vil jeg sige, at hvis man vil have ligestilling for arbejdsgiverne på det her område, vil vi altså kun være med til ligestilling på den måde, at ingen af dem får kompensation.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Først til arbejdsministeren, som husker vores ideer og tanker korrekt: Vi ønsker altså en selvstændig valgprocedure, og vi ønsker direkte valg på samme måde, som vi kender det i forbindelse med parlamentariske valg.

Det næste, jeg vil sige, er, at jeg da gerne medgiver arbejdsministeren, at det ikke er nævnt i forslaget, at den offentligt udpegede repræsentant skal være en statsbureaukrat, som jeg kalder det. Jeg tror, ministeren er klar over, hvad jeg mener, når jeg bruger udtrykket statsbureaukrat, og jeg medgiver også gerne, at det ikke er en smigrende betegnelse fra min side. Men der ligger heller ikke noget specielt negativt i den betegnelse; der ligger blot det, at det er en person, der er ansat af staten; mere ligger der sådan set ikke i det. Og jeg er klar over, at det på samme måde, som vi kender det andre steder fra, kan være en repræsentant, som i forvejen er et eller andet i en eller anden sammenhæng. Det kender vi jo med hensyn til, hvem der er offentlige repræsentanter i pengeinstitutter og forsikringsselskabers bestyrelser.

Men det, jeg blev stødt over i ministerens mundtlige forelæggelse af forslaget, var begrundelsen for at indsætte en offentlig udpeget